

ligt Ønske derom. Jeg vil nu ønske, at den Indrømmelse, som man maa tilstaae, at der er gjort, ogsaa fra Modstandernes Side, maa vise sig at være ligesaa alvorlig; thi uden det, mine Herrer! troer jeg, at det vil have endnu længere Udsigter med en saadan Lovs Gjennemførelse end hidtil. Jeg maa nemlig først og sidst gjentage, at, dersom det viser sig, at denne Dverenskønst ikke er ligesaa alvorligt meent fra den modsatte Side som fra vor, saa maa jeg, og jeg troer ogsaa de, der ere enige med mig i denne Sag, vende tilbage til det foreliggende Lovudkast som det, der egentlig kun tilfredsstiller os, som det, om hvilket vi, efter de sidste Forandringer, det har modtaget, tør sige, at Alle, der virkelig ønske Sagen gennemført, og som tage et upartisk Hensyn til de forskjellige Interesser, maae erkjende, at det er retfærdigt og billigt i alle Punkter. Det er altsaa egentlig dette Forslag, der er vort, det er det, vi fra vor Side maae vedblive at arbejde for, hvis det skulde vise sig, at denne Dverenskønst blev misligholdt fra vore Modstanderes Side, eller ikke aldeles blev fastholdt indtil Sagens Slutning. Denne min Udtalelse beder jeg bestandigt fastholdt under Sagens fremtidige Stæbne, denne blive nu den ene eller den anden. De Tilbud, der i Henhold til denne Dverenskønst ere gjorte fra vor Side, ere efter min Mening paa en fyldestgjørende Maade tiltraadte fra de forskjellige Sider i Rigsdagens andet Thing, idet man der, aldeles eenstemmigt har udtalt en Billigelse af dette Grundlag. Men dog maa man bestandigt holde fast paa, at, fordi der er Enighed om Grundlaget for en Lov, er det ikke dermed givet, at der er Enighed om Enkelthederne. Jeg vil imidlertid haabe, at den samme Betragtning, der har ledet de forskjellige Ansønlser til at enes om Grundlaget, ogsaa i sin Tid vil bringe dem til at enes om Enkelthederne. Det Forslag, der ved denne Sags anden Behandling forelaa fra Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), vilde, naar det var vedtaget, fremstaae en Lov med det Grundlag, som nu er foreslaaet efter Dverenskønst, og jeg vedkjender mig ogsaa som min Mening, at en Lov, der var bygget paa det fore-

liggende Grundlag, maatte komme til at indeholde de Enkeltheder, Loven vilde have faaet, naar det nævnte Forslag var kommet til Forhandling og blevet vedtaget; men jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand i, at, medens det kunde være af Bigtighed, navnlig for os selv, at man strax saa, hvorledes vi tænkte os denne Lovs Enkeltheder, burde man paa Sagens nærværende Trin ikke i saa Henseende fremtvinge en Behandling eller en Vedtagelse, idet vi ere enige i, at denne Lov helst maa komme fra Regjeringen. Det omtalte Forslag, der ikke er kommet til Forhandling, er altsaa nærmest at betragte, som en Forklaring fra vor Side om de Enkeltheder, vi mene, denne Lov maa indeholde, naar den bygges paa det Grundlag, der er fremkommet ved Dverenskønst. Jeg finder mig endnu opfordret til at ytre, at, naar Indenrigsministeren under Sagens 1ste Behandling udtalte, at han tilligemed en tidligere æret Collega, han sigtede til, og med hvem han havde været enig angaaende denne Sag, syntes at „denne Sag udenfor Rigsdagen var ført saaledes, at man maatte troe, at de, der førte den, vilde den skulde tabes,“ saa er det vanskeligt at forsvare sig mod Uttringer, der fremsættes saa ubestemt, da man ikke kan vide, hvortil der sigtes. Den ærede Minister henvendte dog navnlig den Bredelse til dem, der hidtil havde ført denne Sag, at det, der maaskee meest havde skadet Sagen, var den „Valgagitation“, som havde fundet Sted; han meente nemlig, at man havde gjort Uret i at ville fordrø, at de Valgcandidater, der fra vor Side kunde anbefales til Valg, skulde være samstemmende med os i nærværende Sag; men jeg troer, at, dersom denne Valgagitation, som jeg vedkjender mig at have deeltaget i, og som jeg anseer det for hæderligt for mig at have deeltaget i, ikke var ført, saa vare vi neppe nu paa det politiske Standpunkt, hvorpaa vi nu staae, og navnlig troer jeg ikke, at vi nogensinde vilde være komne til den Dverenskønst i nærværende Sag, som nu foreligger.

Naar den ærede Minister tilspøiede, at man vilde have gavnet Sagen bedre, dersom man havde sørget for at faae de mange „billige“ Godseiere, som ønske dette Forhold ordnet, ind